

Ârâm-i cânım

gəl ey ârâm-i cânım yox daha tâqət bu hicrânə
görürsən tûş olub âşiqlərin hicrində əfğânə

niqâbın kəşf elə göstər cəmâl-î cilve-yî turi
əyân et âyt-i innî ənəlhəq pûr-i imrânə

aç üzdən burqoun vəşşəmsi təfsîr eylə nûrunla
dağıt tel - tel tökülmüş türre-yi tərrârı yan yânə

əyân et müşəf-i rûyun ürəkəlr şâdmân olsun
kөнüllər ey gözəl bû tûl-i qeybətdən dönüb qânə

səvâd-i zülfün etmiş rûzigârın tîrə üşşâqın
sənî târı zuhûr et! târ olub sənsiz bu kâşânə

şəb-i qədr-i vüsâln bədr-i ruxsârınla rövşən qıl
dönə ol bâriqənlə bir gülüstânə bu vîrânə

gözü ağlar qalıb mınlərcə yə`qûbun fərâqında
əzîzim rəhm qıl yə`qûbə dön gəl beytül əhzânə

düşüb mâhûr u dəşətə bî nəvâ üşşâq şûr ilə
humâyun fər! vüsâln et ətâ bû xeyl-i giryânə

kənâr et çöhre-yi xurşîd dən ol zülf-i şəbrîzi
özün bû leyle-yi hicri yetir ey mâh pâyânə

mənim âhım məhâq olmuş məh-i ruxsârına ey məh
olub hâlə o zülfün âhım îlə mâh-i tâbânə

cəhansûz ahımın cânâ şərârındən həzər qıl kim
nə təkçə rüb`i məskun, qorxuram dəryâlər odlânə

asılmış beydəq-i qəm qəl`-yi bəxtə şəha sənsiz
uduzdum pâk nəqd-i ömrümü leylâc-i hicrânə

yanarmış yanmağa çün şəm` sənsiz rişte-yi cânım
o şəm`i gərçi səndən ayrı qoydum râh-i tûfânə

ataq dünyânı gər sən gəlməsən ey dürc-i gövhər! çün
əgər gəncînə yoxdursa, nəyə lâzımdı vîrânə

yanar ulduz kimi hər âşiqin bir sû də, rəhm eylə
sən ey mâh-i sipehr-i hüsn bû cəm`-i pərîşânə

gözün bîmâriyam bîmâr göz! dərman niyâz etmə
xoşam mən dərd-i eşqinlə niyâzım yoxdu dərmişânə

alar can bir işâretlə gözün məndən gözün qurban
özün incitmə âmâc etmə cânı tîr-i müjgânə

nigâhın bərqi əxgərlər atıbdır xərmən-i küfrə
əgərçî küfr-i zülfün rəxnə salmış mülk-i îmânə

niyə cövr-i müxâlifdən dönüb üşşâqı tərک etdin?
qayıt! Xəsmî gözəl qəmzənlə məğlûb eylə türkânə

qiyâmətdir o gün qâim qiyâm-i qâmətin görsəm
hələ qâim qiyâm et qâlib olsun vəsl hicrânə

qəm almış qəl'əmi ey şəhsəvârım dəstxûn oldum
könül bû şeşdər-i qəmdən çıxax heyhât bir yânə

satıldım qul kimi bâzâr-i eşqində boyun qurban
boyun qoydum sənin zəncirivə rəhm et əzîzânə

tərîq-i eşqdə tərâr tək kəsdi yolum hicrin
mətâ-î ömrümü dərd-î fərâqın verdi tâlânə

soruşma ney kimi cism-i nəzârım bənd bəndindən
ki sûz îlə sızıldar bû müşəbbək cism məstânə

şəbâbın mən hədîsin tək ağızlardan eşitdim heyf
kitâb-i qisse-yi ömrüm olub əfsûn u əfsânə

uşaqlar bax düşüb «Fərdî» dalmca hây u hû îlə
necə gör dilbər in eşqi səni eylibdi dîvânə

bu řerə get silə bir beyt «Râcî»dən suâl eylə
otur «Fərdî» dər-i xərgâh-i ustâdında tiftlânə:

"xəyâlı sînədə göylüm ayâğ altındadır Râcî
oturmaz sədrdə mehmân olanda sâhibi xânə"

Ə. Fərđi - Təbriz 1362